

Türkiye Esnaf Ve Sanatkârlar Konfederasyonunun Emlak Vergisinden Muaf Olduğu

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas: 1996/4226

Karar: 1997/2743

Tarih: 25.09.1997

ÖZET: Yükümlü Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonunun 507 s. Yasanın 88. maddesi uyarınca emlak vergisinden muaf olması sebebiyle düzenlenen ödeme emrinde isabet bulunmamaktadır.

(507 sayılı ESK. m. 88, ek madde 11) (6183 sayılı AATUHK. m. 58) (1319 sayılı EVK. m. 4, 14, 22)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Vekili: Av. ...

Karşı Taraf: Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu.

Vekili: Av. ...

İstemin Özeti: Yükümlü kurum adına tahakkuk ettirilen 1991-1992-1993 yıllarına ilişkin emlak vergilerinin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı: ödeme emrine konu olan emlak vergilerinin ilgili bulunduğu taşınmazların hizmet binası, lojman ve misafirhane olarak kullanıldığı, belediyenin, bu hususların aksine bir tespitin bulunmadığı anılan taşınmazların 507 s. Yasanın 88. maddesinde ön görülen Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonunun, kuruluş amaçlarına uygun olarak kullandığı, bu sebeple söz konusu taşınmazlarının aynı yasaya 3741 s. Kanunla eklenen ek 11. maddesine göre emlak vergisinden muaf olduğu, her hususun 6183 s. Kanunun 58. maddesindeki böyle bir borcum yoktur kapsamı içerisinde müteala edilmesi icap edeceği gerekçesi ile kabul ederek ödeme emrini iptal eden Ankara 2. Vergi Mahkemesinin 27.2.1996 tarih ve 1996/92 s. kararının; Emlak Vergisi Yasasının 4 ve 14. maddesinde muaflik ve istisnaların sayıldığı, davacı konfederasyonun bu düzenlemeler içerisinde yer almadığı, söz konusu taşınmazların Emlak Vergisi Yasasının 22. maddesine göre muafiyet kapsamına girmediği ileri sürülerek bozulması istenmektedir.

Savunmanın Özeti: Cevap verilmemiştir.

Savcı Işın Esen'in Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan sebeple temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Yakup Kaya'nın Düşüncesi: İleri sürülen iddialar usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz edilen Ankara 2. Vergi Mahkemesinin 27.2.1996 tarih ve 1996/92 s. kararında 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına 25.9.1997 gününde, oybirliği ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 95 s: 555

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA